

Nieuwsbrief juli 2010

Zondag 18 juli kwamen we aan in Nkhata Bay, onze toekomstige woonplaats. Via internet hadden we op voorhand contact gehad met Joseph en een afspraak gemaakt om hem en een bouwondernemer (Foster) te ontmoeten op 19 juli.

Internetcontact gaat echter niet erg gemakkelijk (Joseph moet voor internet naar het stadje) en een tijd voor de afspraak hadden we niet doorgekregen. Toen we die maandag in Singo aankwamen was de bouwondernemer al aanwezig. Joseph had hem de dag ervoor al uitgenodigd in zijn huis, zodat hij zeker op tijd zou zijn voor onze komst. Ook hadden ze samen al heel wat voorwerk gedaan: plattegrond van hoe de school er uit zou kunnen zien, prijsberekeningen... Het was erg fijn om te merken dat de mensen hier ook hun schouders er onder zetten. De rest van de dag hebben we ideeën samengelegd, mogelijkheden besproken, nieuwe schetsen en prijsberekeningen gemaakt en heerlijk gegeten. Bij het bespreken van de plannen kwamen er verschillende mensen langs om ons te begroeten en welkom te heten.

Joseph en Foster hadden het idee om een grote lerarenkamer en grote opslagruimte te maken met ertussen een weg te halen wand. Op die manier kon er een grote ruimte verhuurd worden voor conferenties, trouwerijen en andere gelegenheden. De school komt namelijk naast een goede bereikbare baan te liggen en er is veel behoefte aan dit soort ruimtes. Op die manier zou er geld binnenkomen die voor de school gebruikt kan worden. Een erg goed idee vonden wij zelf, maar zo'n grote lerarenkamer en opslagruimte zijn voor het schooltje eigenlijk overbodig en kosten te veel om te bouwen. Toen wij 's avonds de plannen nog eens bespraken kwamen we op het idee om een grote te verhuren ruimte wel te creëren maar dan door zo'n weg te halen muur tussen twee klaslokalen te plaatsen. Schoolmaterialen en speelgoed blijven in Malawi toch niet in de klaslokalen, maar worden elke dag opgeruimd in de opslagruimte. Op die manier levert dat geen problemen op bij het verhuren.

Op dinsdag zijn we naar de immigratiedienst geweest om informatie in te winnen over een visum en hadden we de grote missie om een bankrekening te openen voor de school. We hadden gehoord dat dit niet zo simpel was dus trokken we er de hele dag voor uit. Dat bleek ook meer dan nodig. Ze stuurden ons al gauw naar het kantoor van een soort ministerie, want we hadden van hen eerst een formulier nodig dat we wel een rekening mochten openen. Bij dat ministerie aangekomen werden we warm ontvangen met een dikke knuffel. Een beetje praten, lachen, vooral heel vriendelijk zijn ...maar een uur later stonden we met het papier buiten. Terug naar de bank, het leek allemaal gesmeerd te lopen. Gloria (de bankmanager) wilde wel nog even van Joseph een beetje meer achtergrondinformatie over de school hebben. Ze belde hem op en hij zou eraan komen. De bankmanager vond het wel gezellig dat we in haar kantoortje zaten. Ze vertelde over de kinderen van haar broer, belde haar broer op om de namen van de kinderen te weten, belde later haar schoonzus op omdat wij dan konden vertellen wat de namen betekenden en vervolgens werden we uitgenodigd om zaterdag bij haar te komen eten. 2 uur later had zij nog weinig werk verzet en wij waren het wachten zat. Maar... wachten hoort er bij hier. Uiteindelijk kwam Joseph eraan. Hij vertelde het een en ander over de achtergrond van de school, maar de rekening kon nog niet geopend worden want er moest op een formulier nog een stempel van de kerk.

Op woensdag hadden we opnieuw afgesproken om met Foster en Joseph te overleggen. Er kwamen nog meer aanpassingen in de plannen, maar geleidelijk aan werd het telkens concreter. Na enige uren overleg, duidelijke afspraken en alles goed en netjes op papier te krijgen hebben we uiteindelijk handtekeningen gezet. De deal is rond en de bouw kan beginnen. Tussendoor moesten we nog langs de bank om het afgestempelde formulier in te dienen. Toen bleek er nog een registratieprobleem te zijn. De school moest nog officieel ingeschreven worden in Mzuzu (47 km hiervandaan, zo'n anderhalf uur met lokaal vervoer). De man die hierover ging was toevallig in Nkhata Bay, en is die middag in de bank langsgesproken. Formulieren had hij echter niet bij zich, dus moesten we de volgende dag naar Mzuzu om dit verder af te handelen. Daar werden we vriendelijk ontvangen. Terwijl de formulieren in orde werden gebracht, bleven wij alleen in het kantoor achter waar we een heerlijk koud colaatje uit de koelkast mochten pakken. Uiteindelijk kwamen we met een mooi certificaat buiten. En ook vrijdag ging het dan lekker vlot. Het certificaat was de laatste stap om de bankrekening te kunnen openen.

Die dag gingen we ook terug naar Singo, waar de opruiming van het terrein al begonnen was. We maakten kennis met de rest van het kerkcomité van waaruit het initiatief voor de school oorspronkelijk gestart was. Daarna waren we uitgenodigd bij mensen uit het dorp voor het middagmaal (waar wij alleen binnen zaten te eten en zij uit respect buiten wachtten tot we klaar waren).

Het bleek deze week dat de komst van een schoolgebouw erg belangrijk is. De hele week was er namelijk geen school voor de kinderen omdat het kerkgebouw voor andere doeleinden werd gebruikt.

Het contract dat we hebben afgesloten bestaat uit twee grote delen. Het eerste deel betreft de opruiming van het terrein, de lijnen uitzetten en de fundering. Het tweede deel (de rest van de bouw) gaat pas van start als wij hier wonen. Deze delen zijn weer opgesplitst in verschillende items en we betalen telkens 1 item vooruit. Het eerste deel van de bouw kost in totaal 519500 Kwacha, overeenkomstig met 2600 euro. Dit bedrag kunnen we van het eerste sponsorgeld betalen. Voor de tweede fase van de bouw hebben we nog 8400 euro nodig. De komende maanden zullen er verschillende geldinzamelacties zijn en daarnaast hopen we nog veel nieuwe sponsors te kunnen vinden.